

Vienas šventikas keliavo su savo mokiniais ir kartą išgirdo kaip jie ginčijasi, kuris iš jų geresnis.

– Aš medituoju jau penkiolika metų, – sakė vienas.

– Aš darau gerus darbus nuo tada, kai palikau tėvų namus, – gyrėsi kitas.

– Aš pastoviai laikausi Dievo priesakų, – aiškino trečias.

Pusiaudieny jie sustojo atsikvėpti po obelimi. Jos šakos, apsunkusios nuo prinokusių obuolių, beveik siekė žemę. Tada prabilo šventikas:

– Kai medis dosniai duoda vaisių, jo šakos nulinksta žemai žemai – tikram išminčiui būdingas nuolankumas. Kai medis nevaisingas, jis išdidžiai ir arogantiškai kelia šakas aukštyn – ir kvailys visada save laiko geresniu už savo artimą.

...Dabar laikas susimąstyti, todėl pirmiausia noriu papasakoti šią nuostabią istoriją, kurią dažnai pasakodavo Tonino.

„Tibeto kalnuose šerpai lydėjo vokiečių ekspediciją. Jie ėjo greit, bet vieną dieną vedliai sustojo ir tylėdami atsisėdo. Niekas negalėjo jų pajudinti iš vietos – nei priekaištai, nei didesnio atlygio pažadai. Jie sėdėjo ir tylėjo. Po trijų dienų, taip pat kaip staiga sustojo, jie pakilo ir vėl leidosi į kelionę.

Ekspedicijos vadovas šiaip taip išgavo atsakymą: „Ne, neišsizėidėme, mes tiesiog per greit ėjome, todėl turėjome atsisėsti ir palaukti sielų. Jos atsiliko“.

Galbūt ši izoliacija mums duota tam, kad mes visi šioje žemėje palauktume sielų. Vėl atrastume meilę ir patiems sau, ir „meilę artimajam, kaip pačiam sau...“.

**“Žmogus gyvas ne vien duona,
bet ir kiekvienu žodžiu,
kuris išeina iš Dievo lūpų.“**

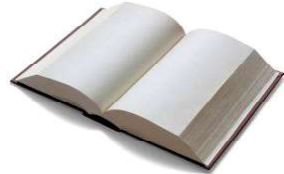
Mt 4, 4b

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Pr 9, 8–15; Ps 24, 4–9; 1 Pt 3, 18–22

Psalms atliepas

Viešpatie, elgiesi teisingai ir gailestingai su tais, kurie Tavo Sandoros ir įsakymų laikos.

Evangelija pagal Morkų (1, 12-15)

Dvasia Jėzų paakino nukeliauti į dykumą. Jis praleido dykumoje keturiasdešimt dienų šėtono gundomas, buvo kartu su žvėrimis, ir angelai jam tarnavo.

Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti gerąją Dievo naujieną: „Atėjo įvykdymo metas, Dievo karalystė čia pat! Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!“

Evangelijos komentaras:

Gavėnios pradžia visada su sava tema - apie dykumą. Čia pagrindinė ašis - Jėzus, po Krikšto Jordano upėje, savyje priima ar pasiryžta nešti Gerąją naujieną vargdieniams, gydyti sužeistas širdis ir skelbti Dievo karalystę, visu savimi parodyti Dievą žmogui. Tačiau Jis neskuba daryti nė vieno iš šių dalykų. Priešingai, paklusdamas sau ir Šventosios Dvasios bendrumui, Jis eina į dykumą, kur pasilieka gana ilgą laiką, 40 dienų. Per tiek dienų žmogus arba miršta, arba išeina iš dykumos kaip nugalėtojas... Kalbama apie Judo dykumą, kuri driekiasi nuo Jeruzalės sienų iki Jericho Jordano slėnyje. Tradicija identifikuoja tą vietą kaip Karantino kalną su vaizdu į Jordano slėnį. Taip, tai susitikimas ne tik su savimi, kas Jėzui taip pat buvo aktualu, bet ir su tuo, kuris nori nugalėti.

Istorijoje būta vyrų ir moterų grupių, kurie pasirinko imituoti Jėzų ir pasitraukė į dykumą. Rytuose, pradedant šventuoju Antanu abatu, jie išeidavo į Egipto ir Palestinos dykumas. Vakaruose atsiskyrėliai pasitraukdavo į atokius kalnus ir slėnius. Gavėnioje dykuma mums tiesiog brukama, vis esame kviečiami atsitraukti, atskirti, pasitraukti į nuošalumą, pabūti tarsi dykumoje. Savitu būdu dykuma reikalinga mums visiems gal ne tik gavėnioje, kaip dabar karantine esame... Mes ją patiriame įvairiose amžiaus, gyvenimo dienose... Kiek ji ir kur ji trunka? Nesvarbu... Svarbu, išeiti kaip nugalėtojui, arba, - jau niekas nesvarbu.

Gavėnia yra gera galimybė kiekvienam laisvanoriškai priimti dykumą, jos laiką. Aišku, neapleidžiant savo kasdienių veiklų. Šventasis Augustinas pasakė šį garsų kreipimąsi: „Iš naujo įeikite į savo širdį! Kur norite eiti, toli nuo savęs? Grįžkite iš savo klajojimų, kurie išvedė jus iš kelio; grįžkite pas Viešpatį. Jis yra greitas. Pirmiausia grįžkite į savo širdį, jūs, kurie tapote patys sau svetimi, nes bastotės išorėje: nepažįstate savęs, o siekiate to, kuris jus sukūrė! Grįžkite, grįžkite į savo širdį, atskirkite save nuo savo kūno... Įeikite į savo širdį: ten įsižiūrėkite į tą, kurį laikote Dievu, nes Dievo atvaizdas yra ten, Kristus gyvena žmogaus viduje.“ Priimti dykumą - lygu grįžti į savo širdį, arba susitikti su kažkuo viduje...

Grįžkite į savo širdį! Išeiti, palikti vietą, kurioje esu, ir grįžti. Grįžti netgi į savo širdį. Bet ką reiškia žodis „širdis“, kurį taip dažnai girdime Biblijoje ir žmonių kalboje? Už žmogiškosios fiziologijos ribų, kur širdis yra tik gyvybiškai svarbus organas, širdis yra pati giliausia metafizinė asmens erdvė, vidinė jo būtybė, kur kiekvienas išgyvena savo buvimą asmeniui, ten, kur jis maitinasi bendraudamas su Kūrėju, iš kurio yra kilęs ir kuriame suranda savo tikslą, su kitais žmonėmis ir visa kūrinija. Kalbant paprastai, širdis pagrindinis, esminis savęs centras. „Eiti į savo širdį“, reiškia pasiekti svarbiausią jos dalį, nuo kurios priklauso visa kita, nuo kurios viską turi pradėti, ir turbūt joje baigti.

Taip širdis reiškia ne tik fizinę, bet daugiau dvasinę vietą, kur kiekvienas gali atrasti asmenį (save, kitą ir Dievą), tiesą be pagražinimų. Tad tam kiekvienas žmogus, anksčiau ar vėliau, tiesiog privalo išeiti link širdies. Šiandien šį išėjimą nupasakoja Jėzaus pasitraukimas į dykumą, ar - į savo širdį.

Gavėnios pradžia su skatinimu išeiti ir atrasti savo gerumo ir negerumo šaltinius. Pažinoti save įsiskverbus į savo širdies namus, į asmeninę savo šventovę, pagal kurią suprantame ir atpažįstame save kaip žmogų tokį, koks iš tiesų esu. Nebijokime savęs.

Pasninkas, kuriuo reikėtų vadovautis

pagal Raniero Cantalamessa
mintis

„Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo labai alkanas“ (Mt 4, 2). Ką mums šiandien reiškia sekti Jėzaus pasninku? Anksčiau žodis pasninkas buvo suprantamas ribotai, kaip ribotas maisto ir gėrimo vartojimas bei mėsos atsisakymas. Pasninkavimas nuo maisto iki šiol yra gyvybingas ir stipriai rekomenduojamas, kai, žinoma, jo motyvas yra religinis, o ne vien sveikatingumas ar estetika. Visgi tai nėra vienintelis ar reikalingiausias pasninko būdas.

Šiandien reikalingiausias ir prasmingiausias pasninkas vadinamas saikingumu. Tai reiškia noriai atsisakyti nuo mažų ir didelių patogumų ar to, kas mums nenaudinga, o kartais ir žaloja sveikatą. Šis pasninkas yra solidarumas su daugeliu skurstančių žmonių. Kas neprisimena pranašo Izaijo žodžių, kuriais liturgija mums kalba gavėnios pradžioje?

Ne! Pasninkas, kokio aš noriu, tai – nuimti neteisėtai uždėtus pančius, atrišti jungo vaikčius, pavergtiesiems duot laisvę, sulaužyt bet kokį jungą. Dalytis su alkstančiu savo duona, priglobti vargšą ir benamį, aprengti, ką pamačius, nuoga, neatsukti nugaros saviesiems (Iz 58, 6–7).

Toks pasninkas yra protestas prieš vartotojiškumą. Gyventi saikingai yra daug veiksmingiau nei apsikrauti daugybe siūlomais daiktais. ir tokiu būdu paskui save varginti dirbtinėmis atgailomis. Be to, tai teisingiausia, galvojant apie būsimas kartas, kad joms netektų gyventi iš to, ką suvartojome ir išmetėme, pelenų. Saikingumas taip pat yra ekologinė pagarbos kūrinijai vertybė.

Daug reikalingesnis nei pasninkas nuo maisto šiandien yra pasninkas nuo vaizdų. Gyvename vaizdų civilizacijoje. Per televiziją, internetą, spaudą, reklamas leidžiame mus užlieti vaizdų srautui. Daugybė jų yra negerai, perteikiantys smurtą, kurstantys blogiausius instinktus, kuriuos nešiojamės savyje. Jie sukurti tam, kad suvedžiotų, pristato klaidingą gyvenimo vaizdą, kuris daro poveikį realybei, ypač jauniems žmonėms.

Jeigu nesukursime filtro, barjero, greitai paversime savo vaizduotę ir dvasią šiukšlių sąvartynu. Blogi vaizdai nemiršta pasiekę mus, bet kaip tik fermentuojasi. Jie perkeičiami į polinkį imituoti ir siaubingai veikia mūsų laisvę. Feuerbackas, materialistas filosofas, sakė: „Žmogus yra tai, ką valgo.“ Šiandien turbūt turėtume sakyti: „Žmogus yra tai, ką mato.“

Kitas alternatyvus pasninkas, kurį galime praktikuoti per gavėnią, yra susilaikyti nuo blogų žodžių. Šv. Paulius rekomenduoja: „Joks bjaurus žodis teneišaina iš jūsų lūpų; kalbėkite vien kas gera, kas tinka pamokyti ir duoda naudą klausytojams“ (Ef 4, 29).

Blogi žodžiai nuolatos iškelia į šviesą brolio silpnąsias savybes, skleidžia nesantaiką ir įtarimus. Šeimos ir bendruomenės gyvenime tokie žodžiai turi galią uždaryti kiekvieną savyje, užšaldyti, sukurti kartėlį ir apmaudą. Jie pažodžiui sakant „nuodija“, neša mirtį. Šventasis Jokūbas sakė, kad liežuvis yra pilnas mirtinų nuodų; juo galima laiminti ar prakeikti Dievą, prikelti brolių arba jį nužudyti (plg. Jok 3, 1–12). Žodis gali būti blogesnis už kumštį.

Gavėnioje patartina **pasninkauti susilaikant nuo pykčio**. Prieš pykstant nusišypsoti. **Pasninkas nuo kito žmogaus teisimo ir smerkimo**, prisimenant, kad Dievas atleidžia man mano kaltes ir priima mane tokį, koks esu. Kokią teisę turiu kitam būti teisėju?

Pasninkas nuo nusivylimo, nes Dievas turi tokius planus, kurie kartais nesutinka su mūsų norais. Jo planas ir mintys turbūt yra geresni nei mano, žmogaus ar ne?

Pasninkas nuo nuolatinio skundimosi, prisimenant savo gyvenimo kelią, kuriame mus nuolat lydi Dievo dovanos. Juk visa, ką turiu, tai esu gavęs ir vis gaunu.

Pasninkas nuo širdies kietumo - atleiskime visiems, kurie mus yra įskaudinę ar užgavę. Ir galiausiai - **pasninkas nuo išlaidavimo**. Stenkimės mažinti nebūtinus pirkimus. Vietoj to, būkim labdaringi, su tikslu sušelpiti tuos, kuriems reikalinga mūsų pagalba.

Jeigu per gavėnią įgyvendinsime šiuos pasninkus, jie mus paženklinys, kad tikrai esame krikščionys, kurie ruošiasi Velykoms.

GAVĖNIA

Tai keturiasdešimties dienų pasiruošimo laikotarpis prieš didžiausią krikščionių šventę – Velykas. Malda, pasninkas ir išmalda padeda mums praleisti šį laiką. Gavėnios sekmadieniais giedami GRAUDŪS VERKSMAI (tik ne Mišių šventimo metu), o penktadieniais yra KRYŽIAUS KELIO apmąstymo pamaldos. Šiuo liturginiu laikotarpiu nenaudojamas garbės himnas „Garbė Dievui aukštybėse“ ir negiedama „Aleliuja“. Tai paliekama šventei – Velykoms.

Gavėnia yra išskirtinis laikas, kuriuo kiekvienas, pasak šv. Teresės Avilietės, gali „išravėti savo daržą“. Kas uoliai to imsis, tas tikrai atras sau tinkamus būdus įprasmingi šį laiką.

Štai dar keletas būdų: tvarkyti savo žiūrėjimą ir klausymą (*nesmalsauti, neapkalbinėti, nepersiekti*). Vietoj to – matyti save, savo gyvenimą ir savitumą; laikytis išorinės ir vidinės ramybės ir rasti daugiau laiko dvasiškai naudingiems dalykams (*skaitymui, domėjimuisi apie savo tikėjimą, mąstymui, tylai, ramybės laikui, maldai bei adoracijai*); dalyvauti šv. Mišiose; aplankyti ligonius ar senelius; dalintis tuo, ko reikia vargingiau gyvenantiems.

Toks yra šis laikas. Tokiu būdu pasiruošime didžiausiai mūsų šventei Velykoms.

Kryžiaus kelio apmąstymas

Pakuonio bažnyčioje Gavėnios penktadieniais (po šv. Mišių) ir sekmadieniais (prieš šv. Mišias) bus apmąstomas Kryžiaus kelias. Kviečiame visus į šią gavėnišką liturgiją.

Kryžiaus kelias bus apmąstomas be Kryžiaus kelio stočių apvaikščiojimo.

Gavėnios mokykloje yra ir pasninko laikas.

Tai mokinimasis dalintis!

Besiruošdami Velykų šventei, turėdami tam išskirtą laiką, jame bandome pasninkauti. Būtent, pasidalinti tuo, ką turiu. Pasninkas yra dalinimosi momentas.

Kaip pagalba mums pasninkavime – Bažnyčiose ištisus metus galite rasti pintinėles, kuriose paliekame visa, kuo norime pasidalinti su kitais žmonėmis. Visa tai skiriame, tiesiog padaliname, padovanojame šeimoms ar atskiriems žmonėms.

Taip pat galite ir pasiūlyti kam konkrečiai paskirti, padovanoti. Savo pasiūlymą išsakykite parapijos aktyvistams ar klebonui.

Tegul gavėniška mokykla – pasninkavimas mus pamokins dalintis nuolat, ne tik prieš šventes, ne tik kai reikia, bet tada, kada tik galime. Dėkojame Jums!

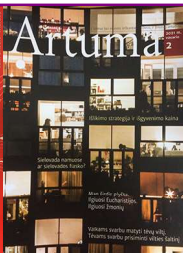
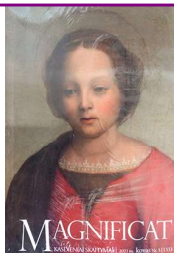

BAŽNYČIOJE RASITE

Apsilankę bažnyčioje, rasite įvairios spaudos: knygų, žurnalų, laikraščių ir kt.

Ilgesniais žiemos vakarais, o ir dabar – Gavėnios laiku, labai prasminga skirti laiko parašytam žodžiui, naujai minčiai.

Tad nepamirškite pasiimti ir parsinešti. Turiningo skaitymo Jums!

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.